

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Декан гуманітарно-педагогічного
факультету

Неля ПОДЛЕВСЬКА
1 вересня 2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ Міжнародні медіакомунікації в інформаційному просторі

Призначення робочої програми

Рівень вищої освіти

Обсяг дисципліни

Статус дисципліни

Факультет

Кафедра

Для освітніх програм різних спеціальностей
другий (магістерський)

4 кредити ЄКТС

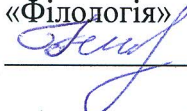
вибіркова фахової підготовки

гуманітарно-педагогічний

слов'янської філології

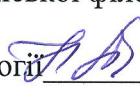
Форма здобуття освіти	Загальне навантаження		Кількість годин						Контрольна робота	Залік	Іспит
			Аудиторні заняття					Самостійна робота студента (зокрема й ІРС)			
	Європейські кредити	Години	Всього	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття				
Д	4	120	34	16		18		86		+	
З	4	120	12	8		4		106	+	+	

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми та стандарту вищої освіти зі спеціальності «Філологія»

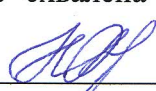
Програму склала к. пед. н., доц. Інна ГОРЯЧОК

Схвалено на засіданні кафедри слов'янської філології

Протокол № 1 від 29.08.2025

Завідувач кафедри слов'янської філології Наталія ТОРЧИНСЬКА

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою гуманітарно-педагогічного факультету

Голова вченої ради ГПФ Неля ПОДЛЕВСЬКА

1. ВСТУП

Дисципліна «Міжнародні медіа комунікації в інформаційному просторі» є однією із вибірових дисциплін і посідає провідне місце у підготовці фахівців другого (магістерського) рівня, зокрема за спеціальністю 035 Філологія.

Метою курсу є підготовка висококваліфікованих фахівців у сфері медіакомунікації, які можуть ефективно працювати в різних галузях.

Завдання курсу: прищепити студентам навички теорії аналізу медіа комунікацій, виявлення перешкод на шляху забезпечення медіа комунікацій та сприйняття, класифікацію, трансляцію і збереження інформації.

Предмет курсу: медіакомунікація як явище, суспільна думка та медіа інформаційна міжнародна та вітчизняна діяльність.

Результати навчання: Студент, який успішно завершив вивчення дисципліни, повинен:
характеризувати основні медіа в Україні та закордоном;
аналізувати особливості процесу медіа комунікацій;
ставити і вирішувати завдання з проблем ефективності їх діяльності;
обґрунтовувати основні аспекти функціонування вітчизняних і міжнародних медіа.

2. СТРУКТУРА КРЕДИТІВ ДИСЦИПЛІНИ
«МІЖНАРОДНІ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРІ»

<i>Назва теми</i>	<i>Кількість годин (денна форма навчання), відведених на:</i>			<i>Кількість годин (заочна форма навчання), відведених на:</i>		
	лекції	практ. заняття	самост. роботу	лекції	практ. заняття	самост. роботу
Тема 1. Роль інформації та медіа в сучасному світі. Медіакомунікація як явище.	2	2	10	2		13
Тема 2. Правові основи функціонування медіа в суспільстві. Авторське право та суміжні права в медіапросторі.	2	2	11	2		14
Тема 3. Медіа як бізнес.	2	2	11	2		14
Тема 4. Види медіа. Телебачення. Кінематограф.	2	2	10		2	13
Тема 5. Види медіа. Газети. Журнали.	2	2	11			13
Тема 6. Види медіа. Радіо. Відеоігри.	2	2	11			13
Тема 7. Загальні тенденції у сфері нових медіа. Інтернет.	2	2	11		2	14
Тема 8. Маніпуляції в медіа. Реклама як інструмент маніпуляції.	2	4	11	2		14
Разом за семестр	16	18	86	8	4	108

3.ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
3.1.ЗМІСТ ЛЕКЦІЙНОГО КУРСУ

№ теми	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1.	Тема 1. Роль інформації та медіа в сучасному світі. Медіакомунікація як явище. Поняття інформації. Соціальна інформація. Інформація в журналістиці. Історичний розвиток та різновиди медіа. Новітні медіа Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
2.	Тема 2. Правові основи функціонування медіа в суспільстві. Авторське право та суміжні права в медіапросторі Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні. Авторське право та суміжні права в медіапросторі. Еволюція уявлень про інтелектуальну власність. Основні етапи розвитку авторського права та суміжних прав у медіапросторі – форми порушення та механізм захисту. Авторські та суміжні права в Україні. Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні.	2

	Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	
3.	Тема 3. Медіа як бізнес Своєрідність медіаінформації. Цикли зростання медійних компаній. Структура медіапідприємства. Бізнес-модель медіакомпанії Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15	2
4.	Тема 4. Види медіа. Телебачення Визначення поняття. Регулювання галузі. Українські медіамагнати і монополізація національного телепростору. Маніпулятивне телебачення. Загальна картина програмування сучасного телефіру. Кінематограф як вид мистецтва та форма соціальної комунікації. Кіно як екранна культура. Мова кіно. Фільм і реальність. Кіножанр як комунікація між виробником і аудиторією. Аналіз фільму через призму жанру. Кіно й нові технології Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
5.	Тема 5. Види медіа. Газети. Журнали Газета й інші медіа. Структура сучасної газети. Газетні жанри. Стандарти подання інформації в газеті. Газети як медіабізнес. Газета в епоху нових медіа. Види журналів. Огляд сучасного ринку журналів. Молодіжні видання. Цінності ілюстрованих журналів. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 15	2
6.	Тема 6. Види медіа. Радіо. Відеоігри Поняття медіакультури. Музика як частина поп-культури. Радіо як мас-медіа. Радіогрупи в Україні. Визначення формату радіо. Класифікація форматів. Походження терміну «відеоігри». Сутність відеоігор, яка визначає їхню особливість в індустрії розваг. Специфіка драматургії відеоігор. Регулювання розповсюдження відеоігор. Історія розвитку відеоігор. Класифікація відеоігор. Жанри відеоігор. Мультимедійність. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 15	2
7.	Тема 7. Загальні тенденції у сфері нових медіа. Інтернет Достовірність. Веб 2.0. Вікі. Соціальні мережі. Конфіденційність. Інтернет-медіа. Кібер-простір. Нові технології виробництва новин. Нові технології отримання новин. Нові носії і платформи. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 13, 15	2
8.	Тема 8. Маніпуляції в медіа. Реклама як інструмент маніпуляції. Використання мотивів підсвідомого впливу Поняття маніпулятивності. Маніпуляції в мас-медіа. Спіраль мовчання. Наративи. Фрейми. Маніпуляція підсвідомістю. Емоційні мотиви рекламного впливу на особистість реципієнта. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16	2
	Всього:	16

Перелік оглядових лекцій для студентів заочної форми навчання

Номер теми	Перелік тем лекцій, їхні анотації	Кількість годин
1.	Тема 1. Роль інформації та медіа в сучасному світі. Медіакомунікація як явище Поняття інформації. Соціальна інформація. Інформація в журналістиці. Історичний розвиток та різновиди медіа. Новітні медіа. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
2.	Тема 2. Правові основи функціонування медіа в суспільстві. Авторське право та суміжні права в медіапросторі	2

	Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні. Авторське право та суміжні права в медіапросторі. Еволюція уявлень про інтелектуальну власність. Основні етапи розвитку авторського права та суміжних прав у медіапросторі – форми порушення та механізм захисту. Авторські та суміжні права в Україні. Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	
3.	Тема 3. Медіа як бізнес Своєрідність медіаінформації. Цикли зростання медійних компаній. Структура медіапідприємства. Бізнес-модель медіакомпанії. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15	2
4	Тема 4. Маніпуляції в медіа. Реклама як інструмент маніпуляції. Використання мотивів підсвідомого впливу Поняття маніпулятивності. Маніпуляції в мас-медіа. Спіраль мовчання. Наративи. Фрейми. Маніпуляція підсвідомістю. Емоційні мотиви рекламного впливу на особистість реципієнта. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16	2
Разом за семестр		8

3.2 ЗМІСТ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Перелік практичних занять для студентів денної форми навчання

Номер теми	Теми практичних занять	Кількість годин
1.	Роль інформації та медіа в сучасному світі. Медіакомунікація як явище. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
2.	Правові основи функціонування медіа в суспільстві. Авторське право та суміжні права в медіапросторі Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
3.	Медіа як бізнес Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15	2
4.	Види медіа. Телебачення Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
5.	Види медіа. Газети. Журнали Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 15	2
6.	Види медіа. Радіо. Відеоігри Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11, 15	2
7.	Загальні тенденції у сфері нових медіа. Інтернет Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 13, 15	2
8.	Маніпуляції в медіа. Реклама як інструмент маніпуляції. Використання мотивів підсвідомого впливу Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16	4
Разом		18

Перелік практичних занять для студентів заочної форми навчання

Номер теми	Теми практичних занять	Кількість годин
1.	Види медіа. Телебачення. Кінематограф. Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15	2
2.		2

	Загальні тенденції у сфері нових медіа. Інтернет Література: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 13, 15	
Разом за семестр		4

3.3. Зміст самостійної (зокрема й індивідуальної) роботи

Самостійна робота студентів *денної* форми навчання полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу, підготовці до практичних занять, до теоретичного опитування в усній або письмовій формах, у тестуванні з теоретичного матеріалу, у виконанні індивідуальних домашніх завдань, контрольної роботи тощо.

Студенти *заочної* форми навчання виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання, методичні вказівки і варіанти встановлюються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний студент отримує на кафедрі у період настановної сесії, а також вона вміщена у методичних рекомендаціях та в модульному середовищі. Крім того, студенти заочної форми навчання також контрольну роботу можуть виконати у формі проекту, розширивши та поглибивши одне із завдань контрольної роботи (попередньо узгодивши такий варіант виконання з викладачем).

Зміст самостійної роботи студентів денної форми здобуття освіти

Номер тижня	Зміст самостійної роботи	Кількість годин
1.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1. Підготовка до практичного заняття.	5
2.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т1. Підготовка до практичного заняття. Виконання ТК 1.	5
3.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2. Підготовка до практичного заняття	5
4.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т2. Підготовка до практичного заняття.	6
5.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3. Підготовка до практичного заняття.	5
6.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т3. Підготовка до практичного заняття. Виконання ТК 2.	6
7.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4. Підготовка до практичного заняття.	5
8.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т4. Підготовка до практичного заняття. Підготовка до захисту ІДЗ 1.	5
9.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5. Підготовка до практичного заняття.	5
10.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т5. Підготовка до практичного заняття.	6
11.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6. Підготовка до практичного заняття.	5
12.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т6. Підготовка до практичного заняття.	6
13.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7. Підготовка до практичного заняття. Виконання ТК 3.	5
14.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т7. Підготовка до практичного заняття. Підготовка до захисту ІДЗ 2.	6
15.	Опрацювання теоретичного матеріалу з Т8. Підготовка до практичного заняття. Виконання КР.	5
16.	Опрацювання теоретичного матеріалу Т8. Підготовка до підсумкового	6

опитування.	
Разом за семестр	86

Керівництво самостійною роботою та контроль за виконанням індивідуального завдання здійснюється викладачем згідно з розкладом консультацій у позаурочний час.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

ІДЗ – проєкт, результати виконання якого (колективного або індивідуального) представляються у вигляді публічного захисту проєкту у вигляді презентації на практичному занятті з використанням інформаційних технологій (регламент виступу: 7–10 хвилин, обсяг слайдів: 8–12 слайдів).

Студенти обирають тему для дослідження із рекомендованого списку або за погодженням з викладачем. Усна доповідь повинна мати чітку і логічну структуру, що відображає дослідницький характер роботи, а також представляє результати цього дослідження, а саме:

1. Актуальність теми дослідження
2. Ступінь вивченості проблеми.
3. Мета і завдання.
4. Виклад основного матеріалу.
5. Висновки.

Рекомендований список тем:

1. Різновиди медіакомунікативних технологій.
 2. Медіакомунікація і масова комунікація.
 3. Мережеве суспільство, його становлення.
 4. Інформація в системі мережевих комунікацій.
 5. Інтернет-лінгвістика.
 6. Специфіка медіапланування в різних медіа.
 7. Маніпуляція і медіаманіпуляція.
 8. Засоби маніпулятивного впливу в медіатекстах.
 8. Поняття комунікативного ефекту та ефективності комунікації.
 9. Конвергентні медіа як нова технологія.
 10. Особливості видавничої комунікації у соціальних мережах.
 11. Специфіка інформації в мережевих комунікаціях, її життєвий цикл.
 12. Історія медіа та етапи їх становлення.
 13. Медіа-свідомість. Маніпуляції суспільною свідомістю в масмедійній комунікації.
 14. Вплив ЗМК на поведінку мас.
 15. Дезінформація та спотворення фактів у сучасних ЗМІ.
 16. Журналістське розслідування.
 17. Реклама як інструмент маніпуляції.
- Використання мотивів підсвідомого впливу.
18. Медіа як бізнес.
 19. Медіаринок і медіавласність.
 20. Медіа і демократія.

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на поєднанні традиційних та інноваційних підходів із застосуванням сучасних освітніх технологій.

Форми організації навчання: лекції, практичні заняття, самостійна робота здобувачів вищої освіти.

Методи навчання: словесні та пояснювально-ілюстративні: розповідь, пояснення, бесіда, ілюстрування; інтерактивні та практичні: дискусії, мозковий штурм, метод

проблемного викладу; *контролю та самоконтролю*: виконання тестових завдань, контрольні роботи, підготовка до поточного контролю.

Освітні технології: технології проблемного, інтерактивного, дистанційного навчання.

Інформаційно-комунікаційні засоби та сервіси (ІКТ): платформи дистанційного навчання: LMS Moodle; *сервіси відеоконференцій*: Zoom, Google Meet; *інструменти візуалізації та гейміфікації*: PowerPoint, Canva, Classtime, YouTube; *засоби комунікації*: корпоративна електронна пошта, месенджери (Viber).

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу.

При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- усне опитування;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу;
- оцінювання результатів роботи на практичних заняттях (участь у обговоренні питань, виконання практичних завдань);
- оцінювання результатів виконання індивідуального домашнього завдання;
- оцінювання виконання контрольної роботи.

Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи суму балів, нижчу за 60 відсотків від максимального балу, не допускається до семестрового контролю, поки не виконає обсяг роботи, передбачений Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8. Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни загалом визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу. Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки; відвідування занять з дисципліни є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в індивідуальному режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичних занять (вивчення теоретичного матеріалу з теми, активно працювати на занятті, брати участь у дискусіях, захищати ІДЗ тощо).

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Пропущене практичне заняття здобувач зобов'язаний відпрацювати у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі.

Засвоєння студентом теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами опитування під час практичних занять, тестування й виконання індивідуального домашнього завдання. Виконання індивідуального завдання завершується його здачею на перевірку у терміни, встановлені графіком самостійної роботи.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, підказки, плагіат, використання штучного інтелекту (без правильного цитування)). У разі порушення політики академічної доброчесності в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності під час вивчення навчальної дисципліни не допускаються та не толеруються.

У межах вивчення навчальної дисципліни здобувачам вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, зокрема через участь у вебінарах, семінарах, які проводять польські науковці з відповідної тематики,

що сприяє формування компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ).

9. Оцінювання результатів навчання студентів у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються та не толеруються.

Отриманий здобувачем бал за зарахований вид навчальної роботи (структурну одиницю) після її оцінювання викладач виставляє в електронному журналі обліку успішності здобувачів вищої освіти. За умови виконання усіх видів навчальної роботи за результатами поточного контролю протягом вивчення навчальної дисципліни, встановлених її Робочою програмою, позитивну підсумкову оцінку (**залік**) здобувач може отримати, якщо набере від 60 до 100 балів. Семестрова підсумкова оцінка розраховується в автоматизованому режимі в інформаційній підсистемі «Електронний журнал» (ІС «Електронний університет») і відповідно до накопиченої суми балів визначається оцінка за інституційною шкалою та шкалою ЄКТС (див. таблицю Співвідношення...), яка заноситься в екзаменаційну відомість, а також до Індивідуального навчального плану здобувача вищої освіти.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи й оцінювання результатів навчання студентів *денної* форми здобуття освіти

Аудиторна робота					Самостійна робота						Семестровий контроль	Разом
Практичні заняття				Підсумкове опитування	Тестовий контроль			Індивідуальне домашнє завдання		Контрольна робота	Залік	
№1-2	№3-4	№5-6	№7-8	ПО№1	ТК№1	№2	№3	ІДЗ№1	№2	КР№1		
<i>Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)</i>												
3-5	3-5	3-5	3-5	6-10	6-10	6-10	6-10	6-10	6-10	12-20		60-100
12-20				6-10	18-30			12-20		12-20		

Примітка: ПО – підсумкове опитування; ТК – тестовий контроль; ІДЗ – індивідуальне домашнє завдання; КР – контрольна робота. За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перескласти у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи й оцінювання результатів навчання студентів *заочної* форми здобуття освіти

Аудиторна робота	Самостійна робота		Семестровий контроль	Разом
Практичні заняття	Тестовий контроль		Контрольна робота	Залік

1	2	1	2	3	Якість виконання і захист роботи		
<i>Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)</i>							
6-10	6-10	6-10	6-10	6-10	30-50		60-100
12-20		18-30			30-50		

Оцінювання якості виконання контрольної роботи студентами заочної форми здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – одне теоретичне і два практичних. Зміст завдань наведено в методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються якість її виконання та захист, кожен з цих показників оцінюються максимально: теоретичне питання – 10 балами, кожне практичне завдання 20 балами, загальна максимальна сума балів становить 50. Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів між завданнями контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Для кожного окремого виду завдань		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали* (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Практичне завдання №1	12	16	20
Практичне завдання №2	12	16	20
Всього балів	30		50

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Оцінювання на практичних заняттях

Оцінка, яка виставляється за практичне заняття, складається з таких елементів: усне опитування студентів на знання теоретичного матеріалу з теми; вільне володіння студентом спеціальною термінологією і уміння професійно обґрунтувати прийняті рішення обговоренні матеріалу.

При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти на практичних заняттях викладач користується наведеними нижче критеріями:

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат; уміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, впевнено висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Відмінна оцінка передбачає логічний виклад відповіді мовою викладання (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи. Здобувач не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки, демонструє практичні навички з вирішення фахових завдань. При відповіді допустив дві-три несуттєві <i>похибки</i> .
Добре (середній)	Здобувач вищої освіти виявив повне засвоєння навчального матеріалу, володіє понятійним апаратом, орієнтується у вивченому матеріалі; свідомо використовує теоретичні знання для вирішення практичних задач; виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання правил, закономірностей тощо. Відповідь здобувача вищої освіти

	будується на основі самостійного мислення. Здобувач вищої освіти у відповіді допустив дві–три <i>несуттєві помилки</i> .
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь здобувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури навчальної дисципліни, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка «незадовільно» виставляється здобувачеві вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення навчальної дисципліни.

ІДЗ здобувача вищої освіти денної форми навчання оцінюється аналогічно з використанням наведених вище у таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (мінімальний позитивний бал – 6 балів, максимальний – 10 балів).

Оцінювання результатів тестового контролю

Кожен з двох тестів, передбачених робочою програмою, складається із 25 тестових завдань. Максимальна сума балів, яку може набрати студент за результатами виконання двох тестових завдань, складає 10.

Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тестовий контроль залежно від кількості правильних відповідей здобувач освіти може отримати від 3 до 5 балів.

Таблиця – Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1–13	14–16	17–22	23–25
Відсоток правильних відповідей	0-59	60-74	75-89	90-100
Кількість балів	-	3	4	5

На тестування відводиться 25 хвилин. Правильні відповіді студент записує у талоні відповідей. Студент може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання на сторінці навчальної дисципліни. Тестування здобувачів вищої освіти у Модульному середовищі для навчання автоматично оцінюються за критеріями, наведеними у таблиці вище.

При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну наступного контролю.

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна шкала (Опис рівня досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)	
		Залік	Іспит/диференційований залік
A	90-100	Зараховано	Відмінно/Excellent – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89		Добре/Good – середній (максимально достатній) рівень

C	73-82		досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
D	66-72		Задовільно/Satisfactory – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
E	60-65		
FX	40-59	Незараховано	Незадовільно/Fail – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39		Незадовільно/Fail – Результати навчання відсутні

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання з усіх видів робіт до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС у наведеній вище таблиці.

ПИТАННЯ ДЛЯ САМОКОНТРОЛЮ ЗДОБУТИХ СТУДЕНТАМИ ЗНАНЬ

1. Поняття інформації. Соціальна інформація
2. Інформація в журналістиці
3. Що таке медіа? Історичний розвиток та різновиди медіа.
4. Новітні медіа.
5. Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні
6. Авторське право та суміжні права в медіапросторі
7. Еволюція уявлень про інтелектуальну власність
8. Основні етапи розвитку авторського права та суміжних прав у медіапросторі – форми порушення та механізм захисту.
9. Авторські та суміжні права в Україні. Правове й етичне регулювання діяльності медіа в Україні.
10. Роль медіа в суспільстві
11. Історія виникнення стандартів. Поняття етичного кодексу та його роль
12. Функція професійних стандартів журналістики
13. Перелік та визначення базових професійних стандартів журналістики
14. Маніпулювання аудиторіями через порушення стандартів
15. Приклади порушення стандартів.
16. Своєрідність медіаінформації
17. Цикли зростання медійних компаній
18. Структура медіапідприємства
19. Бізнес-модель медіакомпанії
20. Регулювання галузі
21. Українські медіамагнати і монополізація національного телепростору
22. Маніпулятивне телебачення
23. Загальна картина програмування сучасного телебачення
24. Кінематограф як вид мистецтва та форма соціальної комунікації
25. Кіно як екранна культура
26. Мова кіно
27. Фільм і реальність
28. Кіножанр як комунікація між виробником і аудиторією
29. Аналіз фільму через призму жанру
30. Кіно й нові технології
31. Газета й інші медіа
32. Структура сучасної газети

33. Газетні жанри
34. Стандарти подання інформації в газеті
35. Газети як медіабізнес
36. Газета в епоху нових медіа
37. Що таке журнал? Види журналів
38. Огляд сучасного ринку журналів
39. Молодіжні видання
40. Цінності ілюстрованих журналів:
41. Поняття медіакультури
42. Музика як частина поп-культури
43. Радіо як мас-медіа. Радіогрупи в Україні
44. Визначення формату радіо. Класифікація форматів.
45. Походження терміну «відеоігри»
46. Сутність відеоігор, яка визначає їхню особистість в індустрії розваг
47. Специфіка драматургії відеоігор
48. Регулювання розповсюдження відеоігор
49. Історія розвитку відеоігор
50. Класифікація відеоігор Жанри відеоігор
51. Достовірність
52. Веб 2.0
53. Вікі
54. Соціальні мережі
55. Конфіденційність
56. Інтернет-медіа
57. Кібер-простір
58. Нові технології виробництва новин
59. Нові технології отримання новин
60. Нові носії і платформи
61. Поняття маніпулятивності
62. Маніпуляції в мас-медіа
63. Спіраль мовчання
64. Наративи. Фрейми
65. Маніпуляція підсвідомістю
66. Емоційні мотиви рекламного впливу на особистість реципієнта

8. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Навчальний процес з дисципліни «Міжнародні медіа комунікації в інформаційному просторі» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою.

Методичні рекомендації і настанови до виконання контрольних робіт з вибіркової навчальної дисципліни «Міжнародні медіакомунікації в інформаційному просторі» для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності В 11 Філологія (за спеціалізаціями) за спеціалізацією В 11.033 Філологія (Слов'янські мови і літератури (переклад включно), перша – польська / уклад.: І.В. Горячок. Хмельницький: ХНУ, 2026. 11 с.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

1. Вайшенберг З., Ганс Й. Бернгард П. Довідник. Журналістика та медіа: Енциклопедія. Київ : ЦВП, АУП, 2011. 529 с.
2. Гоян О. Медіакомунікації: теорія і практика. Київ: Кондор, 2022. 244 с.

3. Маклюен М. Розуміння медіа: Зовнішні розширення людини. Київ: Лабораторія, 2021. 464 с.
4. Зражевська Н.І. Теорія медіа та суспільства : навч. посіб. Київ, 2022. 198 с.
5. Навальна М., Ісайкіна О. Медіакомунікації. Навчальний посібник Переяслав Хмельницький : «Видавництво КСВ», 2018. 220 с.
7. Нові медіа: історія, типологія. URL: <http://social-science.com.ua/article/1242>
8. Шевченко Л. Медіалінгвістика: словник термінів і понять. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2014. 380 с. URL: http://sizonov.blogspot.com/p/blog-page_7872.html.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Городенко Л. М. Комунікативні парадигми розвитку мережевих соціальних спільнот. Інформаційне суспільство. 2014. Вип. 19.
2. Городенко Л. М. Структурні особливості інформації в системі мережевих комунікацій. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*. 2012. Вип. 3. С. 52–55.
3. Городенко Л. М. Українські журналістикознавчі дослідження мережевої комунікації. *Українське журналістикознавство*. 2012. Вип. 13. С. 10–14.
4. Горячок Інна. Система жанрів та особливості їх функціонування в інтернет-виданні «Українська правда». Славістичні студії: лінгвістика, літературознавство, дидактика : збірник наукових праць. Хмельницький, 2022. Випуск 11. С. 63-69
5. Горячок Інна. Методи одержання інформації в журналістській діяльності. Славістичні студії: лінгвістика, літературознавство, дидактика : збірник наукових праць. Хмельницький : ФОП Бідюк Є. І., 2021. Випуск десятий. С. 44–47.
6. Горячок І.В. Виникнення й розвиток соціальних мереж. Славістичні студії: лінгвістика, літературознавство, дидактика : збірник наукових праць. Хмельницький : ФОП Бідюк Є. І., 2021. Випуск дев'ятий. С. 64–67.
7. Горячок І.В. Медіа міста Хмельницького. Славістичні студії: лінгвістика, літературознавство, дидактика : збірник наукових праць. Хмельницький: ФОП Бідюк Є.І. 2020. Випуск восьмий. С. 46–51.
8. Денесюк С.Г. Комунікологія: навчальний посібник. Вінниця, 2015. 102 с.
9. Завадська О.В. Феномен креолізованого тексту: актуальна проблема сучасних лінгвістичних досліджень. *Лінгвістичні дослідження*: 36. наук. праць ХНПУ ім. Г. С. Сковороди. 2016. Вип. 43. С.131–147.
10. Зражевська Н.І. Комунікаційні технології: лекції. Черкаси, 2010. – 224 с.
11. Інформаційна та кібербезпека: соціотехнічний аспект: підручник. К., 2015. 288 с.
12. Квіт С. Масові комунікації : підручник для студентів вищих навчальних закладів Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 206 с.
13. Кислова О. М. Нові медіа як комунікативні технології ХХІ століття: наслідки мережевізації та інтелектуалізації комунікацій // Соціальні технології: заради чого? Яким чином? З яким результатом?: Монографія / Колектив авторів, наук. ред. В. І. Подшивалкіна. Одеса, 2015. С. 277–288.
14. Новітні медіа та комунікаційні технології: комплекс навчальних програм для спеціальностей «журналістика», «видавнича справа та редагування», «реклама та зв'язки з громадськістю». За заг. ред. В. Е. Шевченко. Київ, 2012. 412 с.
15. Почепцов Г. Г. Соціальний інжиніринг: соціо- і психотехніки управління великими масами людей. Київ, 2010. 254 с.
16. Різун В. В., Цимбаленко Є. С. Медіакомунікації: до визначення понять. *Українське журналістикознавство*. 2013. Вип. 14. – С. 50.
17. Руда О. Мовне питання як об'єкт маніпулятивних стратегій у сучасному українському політичному дискурсі: Монографія. Київ, 2012. 232 с.
18. Селіванова О. О. Основи теорії мовної комунікації: Підручник. Черкаси, 2011. 350 с.
19. Шевченко Л. І. Медіалінгвістика [Електронний ресурс] : словник термінів і понять Вид. 2-ге, випр. і доп. – К.: ВПЦ "Київський університет", 2014. 380 с.

20. Шейбе, С., Рогоу, Ф. Медіаграмотність [Електронний ресурс] : Підручник для вчителя Перекл. з англ. С. Дьома; за загал. ред. В. Ф. Іванова, О. В. Волощенко. К. : Центр вільної преси, Академія української преси, 2014. 319 с.

21. Яшенкова О.В. Основи теорії мовної комунікації: навч. пос. Київ, 2010. 312 с.

10. ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Детектор медіа. <https://detector.media/>
2. Інститут масової інформації. <https://imi.org.ua/>
3. Інститут демократії ім. Пилипа Орлика. <https://idpo.org.ua/>
4. Новинна грамотність. <https://video.detector.media/special-projects/novynnagramotnist-i22>
5. Модульне середовище для навчання MOODLE. Доступ до ресурсу: <https://msn.khnu.km.ua>.
6. Модуль для дистанційного навчання. Доступ до ресурсу: http://dn.khnu.km.ua/dn/k_list.aspx?bk=T.
7. Електронна бібліотека університету. Доступ до ресурсу: http://lib.khnu.km.ua/asp/php_f/p1age_lib.php